

İSTANBUL' DA (2)

- 1- YAŞAMAK
- 2- İKİ AYRI SEVDALI
- 3- KENDİNİ BULMAK
- 4- ÜÇ NOKTA
- 5- ES
- 6- KENDİN OL
- 7- KAÇABİLİRSİN AMA KENDİNDEN DEĞİL
- 8- YAĞMUR
- 9- UMUT
- 10- SÖZ
- 11- ZAMANI GELİNCE
- 12- KÜSMEYEN GÖZLER
- 13- SİYAH VE KIRMIZI
- 14- ALDATILANLAR
- 15- AŞK
- 16- NEDEN BÖYLE
- 17- MUTLU OL
- 18- BOŞVER YAŞI
- 19- YİNE
- 20- KAR'IN HAYALİ
- 21- KIRILMAYAN AYNALAR
- 22- ŞİİR'İ ŞİİR GEÇE
- 23- GÖREBİLDİĞİM YER
- 24- KARMAKARIŞIK
- 25- ZAMAN
- 26- GÜÇLÜ YALNIZLIK

- 27- ASALET
- 28- YALNIZLIĞIN DOSTU
- 29- DÜNYAM'A
- 30- ŞİİR İŞTE
- 31- YORULMAYAN YORGUN
- 32- KURUYAN GÜLLER
- 33- AKŞAM YEMEĞİ
- 34- ISLANMIŞ ŐEHİR
- 35- BEN VARIM
- 36- YAĞMURUN KALBİ
- 37- MAZİ
- 38- SEN
- 39- AŞK MI? SEVGİ Mİ ?
- 40- ÇİĞLİK
- 41- MASUM
- 42- YARIN
- 43- YAŞARKEN SUSMAK
- 44- DÜNLER
- 45- AKIL VE ZAMAN
- 46- BAHÇE
- 47- SON SEVGİLİ
- 48- HUZURUM
- 49- ZAMANSIZ AŞK
- 50- YAS
- 51- ANNEM
- 52- YALANA SÖVER
- 53- BELKİ

- 54- YALNIZMISIN
- 55- ANLASANA
- 56- HAYAT
- 57- MAVİ MELEK
- 58- YENİ YIL
- 59- ENGELLİ (ENGEL) NEYDİ ,
- 60- GELMEDİN Kİ
- 61- GERİDE KALAN
- 62- İNSAN
- 63- BARIŞ
- 64- SEVGİLİLER GÜNÜ
- 65- PROMOSYON
- 66- ZAMANSIZ
- 67- YALANLA EVLENMEK
- 68- DENİZ GÖZLÜ
- 69- HAYLAZ
- 70- ÜZÜLMÜYORUM
- 71- ANLAYANA
- 72- YALNIZ DEĞİLSİN
- 73- BİR ŞİİR OLSAM
- 74- AŞKIM
- 75- BELKİ DE
- 76- SENSİZLİK
- 77- MELEK ,
- 78- ETMEM EYVALLAH
- 79- HAYALİN SONU
- 80- DOST

- 81- MASKEN
- 82- NEFRET
- 83- MUHTAÇ
- 84- O HAFTA
- 85- SENİ SEVİYORUM YAĞMURU
- 86- İYİ DİLEK
- 87- GECE YARISI
- 88- DURMAYAN ZAMAN
- 89- MEVSİM
- 90- BAKIŞLARININ ANLAMAMI
- 91- KAÇIŞ
- 92- ÖĞRENDİM
- 93- YÜREKLİ YALNIZLIĞIM(ZAMANSIZ)
- 94- SÖZÜM SANA
- 95- BİR(1) GÜN
- 96- KAVUŞMAK YALAN
- 97- RUH RENGİ
- 98- AŞK TÜKENİR KALEM
- 99- ANNE YÜREĞİ
- 100- AŞK KÜSMÜŞ SANANE
- 101- BEN
- 102- DÜNYA KÜSMÜŞ
- 103- MELEKLİ YALNIZLIK
- 104- SİS
- 105- YA SONRA DEMEDEN AZ EVVEL
- 106- HAYAT VE SEVDİKLERİNİN ARASINDA Kİ
SAVRULUŞLAR

- 107- ZAMAN BİZİM
- 108- AŞK SENİ VE BENİ BULURSA
- 109- İSTANBUL
- 110- KİMİM
- 111- III... SÖZ
- 112- DÜRÜST SEN
- 113- III... SÖZ
- 114- II.. SÖZ
- 115- SONBAHARIN SON AŞKI
- 116- IV.... SÖZ
- 117- III... SÖZ
- 118- DOLUDAN BOŞ HAYAT
- 119- AŞKIN HALİ
- 120- II.. SÖZ
- 121- II.. SÖZ
- 122- II.. SÖZ
- 123- II.. SÖZ
- 124- III... SÖZ
- 125- YALNIZ YAR
- 126- HERKESİN SEVGİLİSİ
- 127- III... SÖZ
- 128- III... SÖZ
- 129- ÖĞRENMELİ
- 130- III... SÖZ
- 131- III... SÖZ
- 132- II.. SÖZ
- 133- IV.... SÖZ

- 134- GECE YARISI ROMANI
- 135- II.. SÖZ
- 136- III... SÖZ
- 137- III... SÖZ
- 138- III... SÖZ
- 139- III... SÖZ
- 140- III... SÖZ
- 141- III... SÖZ
- 142- III... SÖZ
- 143- BANANE
- 144- III... SÖZ
- 145- ŞAİR OLMAK
- 146- IIII.... SÖZ

1)

YAŞAMAK

Yorgun fırtınaların adsız suretleri
Geceleri alınırdı hep kaleme
Halbu ki fırtına gündüzü de alır içine ,
Öyle de kararır dünya, böyle de
Ardından sağanak yağışlara sus diyemezsin
Islatır gönlünü hep daha bir fazla
Ama sen alışmışsındır,
Fırtınaların kopmasına, yağmurların ağlatmasına
Çünkü ağrılar alıştırır kendini sana
Yılları devirdikçe tırnaklarıyla
Kanar dipleri ve öğrenirsin ...
Kahkahaların derinden gelir,
Çıkan gamzenin çukurundaki derde aldırmadan,
Gelse ne olur bu da geçer diyecek kadar devleşirsin .

2)

İKİ AYRI SEVDALI

Rengi solmuş sonbahardan kalma
İki ayrı sevdalıyız ...
İki ayrı yoldan çıkıp aynı sevdayı bulacağız,
Ve geçmişin ağır izlerini saracağız
Umut cümleleri bağlayacak bizi, birbirimize
Dudaklarımızda kalan acı sözleri unutturan
Yarınları selamlayacağız
Çünkü biz ;
Kavuşmak için ayarlı iki yüreğiz
Üşüme yok !
Bir kış daha soğuk olmayacak artık
Bakışlarımız ısıtacak ve düşümüzden düşmeden geceleri
Sarmayacak kollarımız sadece kendimizi

3)

KENDİNİ BİLMEK

Güneşin yüzüne bakarken
Bazı kalabalıklar ;
Görüşlerini gölgeleyen anlamsız insanlar gibi gelirler
Onların adı istenmeyen dikkat dağınıklığıdır. ..
Sen ne yaparsan yap ,
Nasıl görmek isterlerse öyle göreceklerdir .
O yüzden dağınıklığı toplayıp ,
Mutlu olmak için güneşe baktığımı,
bilmem yeterli oluyor .

4)

ÜÇ NOKTA

Boş sayfalarda geçen uzun hikâyeler,
Uzanıp duran boylu boyunca kavak yelleri,
Ve her saat hiç durmadan yaşama derdine düşmüş karınca...
Şimdi ne diyor diyeceksiniz bu deli,
Hangimiz deliliğin eşiğinde değiliz ki
Boş sayfalar karalanıyor, yazılıyor, çiziliyor,
Ama hiçbiri seni anlatmıyor.
Çünkü sen sensizliğe doğru yola çıktın
Ve sen az önce karıncaların sofrasında yer aldın.
Gün gelir de kurtları da yer karıncalar.
Uzun uzun anlatmak isterdim seni de az önce unuttum.
O gözbebeklerinde ki delirten bakışlarını,
Kalbimin pırpır atışlarını ve ayaklarımın düğümlenmesini,
Sanki dizlerim, boşlukta uçuyormuşum gibi.
Hepsi unutuluyormuş...
Meğer zaman değil unutturan o gidişlerinin ardındaki ayak izleriymiş.
Şimdi zannedeceksin ki üç sayfa anlatacağım seni.
Gülerken çukurlaşmaya gün tutmuş gözaltlarını,
Yanaklarındaki hadi öp beni diyen tebessümlerini anlatacağım,
Bir de dudaklarının o karşı konulmaz ısını,
Bal damlar, ayının canı çeker tavırlarımı...
Hayır. Hiçbirini anlatmayacağım.
Ben küslere de inanmam, küsersin barışırsın derdin ya,
Barışmak kolay da...
Her yeri yeşillikler içinde baktığında içini huzur kaplarken
Güneşin kavuruyor olması
Yeşili sarıya, sarıyı kuruya çevirirken
Dakikasında tüm bu şehrin susuz kalması,
Onu nasıl geri alırsın barışmak kolay da...

Zor olan dönüşü olmaz yollardan
Çıkamaz sokaklara takılmak,
Ardına bakmayacağını sanır tavırlarınla,
Tekrar asfaltları yalayarak, dönüşlerin...

Çok acıtır yüreğimi! Ben güçlü sanırdım seni her defasında,
Ya gitmeye cesaretin olduğunda cesur yürek olacaksın,
Ya da gidemeyeceğini bildiğin yürekte kiracı olmayacaksın...
Geceleri yalnız yatışlarımı robotlaştırıp,
Yanımda olduğunun izlenimini vermek, kandırmak kendimi,
Hala kendimden bahsediyorum sakın üstüne alınma,
Sonra avunmaktan vazgeçip kitaplara sarılıyorum,
O da bir şey mi ben Pollyanna'nın okunmamış serilerini bitirmiş insanım,
Ve dalıp uyurken kalbimden bir şey düşüyor sıçrayarak uyanıyorum,
Bronşit olmuş gibi dinletirken duvarlara seslerimi,
Yastıklarım, sırlıklam oluyor...
Geceleri kalktığımda uykumdan susadım da kalktım tavırlarım,
Suyumu yudumlarken yıldızlara takılıyorum,
Hadi dilek tut bu sefer gerçekleşecek diyen iç sesim
İç sesim demişken, seni hala anlatmıyorum, seni dilemedim bile...
Hiç susmayan seslerim var benim, beni hiç terk etmeyecek olan
O da giderse bilirim ki ben başka bir yerdeyim,
Bilinmesi ve anlatması çok zor olan bir yerdeyim...

Tanışmalar ve tartışmalar...

Her defasında yeniden tanımak seni ve kendimi unutmak,
Çok da önemli değildi bir zamanlar seninle olduktan sonra,
Bitiş sendin, gidiş sendin...
Sen kim olduğunu bile bilmezken,
Ben içimdeki en ünlü ve her gün ödül alan seni yarattığımı biliyordum.
Özlemek ayrılıktan gelmezmiş onu da anladım.
Özlemek yanında iken kokunu her defasında içine çektiğinde de olurmuş.
Ezberlemek kolay sahnedeki seni,
Unutup duruyorum seni hatırlatıp durma, durmadan kendini.
Aşk büyüktü de onu da hüsrana uğrattın.
Öyle kırılmış ki, seni anlattı az önce bana,
Zaten tüm bu zamana aldırmadan, kâğıdı kalemi elime o sıkıştırdı.
Aşk; hadi saçmala dedi.
Çünkü aşk zaten saçmalamaktı,
Saçmalamak ok işareti SEN din.

5)

ES

Fırtınalar çoğu zaman herkesi ürkütebilir ...
Ve saçlarımı savurmak için,
Uzaktardan bir kere üflemesi yeterlidir.
Ama senin nefesinin kulağıma dokunduğunu ,
Hissettiğim anlarda ,
İçimdeki cesaret ,
Ne gözlerinde ki derinlikten , ne teninde ki alevden
Ne de sensiz olmayan düşlerimden vazgeçiremez
O anlarda benden sadece fırtına korkar .

6)

KENDİN OL

Önce kendine bakmalı insan

Çünkü darılmam sarılmam kadar doğaldır.

Çünkü uzak durandan uzak duracaksın

Bunu hak etmiştir.

Zaten yalanı da beceremem ben , eğer becerebilseydim darılmazdım

Herkesin yüzüne sensin derdim .

Hadi canım !

Şimdi sen kendi hayal dünyanı sevmeye devam et

Bu arada kötülükten dem vurmaya bırak

Evrenin çekimi şudur .

Neysen o gelir seni bulur

7)

KAÇABİLİRSİN AMA KENDİNDEN DEĞİL

Çekirdeğine sığamadığın zamanlarda kendine fazla geldiğin de , ya da heyecan istediğinde hayatın çok doludan boş, deliden akıllı olduğunu anlıyorsun...

Aşkın hala milyonlarca anlamı olan halleri sarıyor etrafını Yağmurun ıslanan tarafında da kalabilir, şemsiyeni tutan biri tarafından da ıslanabilirsin , ya da sadece yalnızlığınla en iyi dostun olarak pencerenin önünde yağmur damlacıklarının toprağa kavuşması halini kıskanabilirsin .

Her şeyin bizim istediğimiz gibi olacağı bir dünyanın yol tarifini bilmiyorum. Sadece bazen susmayı sabrı ve bu da geçecek tabelasını görmeyi umut ediyorum...

Kabuğundan kaç ya da yerleş seçim senin

Sadece insan olduğunu ve bir gün o kabukta ki çekirdeğe muhtaç olabileceğini unutmadan kişilikli

Saygılı değerlerini yaşayan insan olarak var olmaya devam et .

Yoksa çekirdeğe sığmamak önemli değil .

8)

YAĞMUR

Yağmurun ruhu var biliyor musun ?
Yavaşça düşüyorsa taneleri saçlarına, ellerinden tutuyorsa ,
“ seni seviyorum “ve hızlanıyorsa rüzgar ile birlikte
Vücudunda hissediyorsan ama üşütmüyorsa
“ seninleyim” diyor ...
Ve daha hızlı yağması korkutmuyor . Eğer yağmurun ruhunu anlıyorsan .

9)

UMUT

Ya aklım susmayı unuttur , ya susmak aklıma tutulur
Her ikisinde de susmuşluğum olur.
Ardından yazın sesi kısılır ,
Karışık duygularla estiğinde ,
İçinde binlerce kelebek çırpınır durur.
Dışarı çıkmak ister gibi, hapsedilmiş yüreğimin üstünde
Yalnızlığım tepinirken ,
Yeter artık der yorma beni.
Mutlaka gelecek uzaktan bir umut sesi.

10)

SÖZ

Sen güçlü gözükmekten

Çocuk olmamış adam ol ...

Ben; saçlarını okşarken avuçlarımla ,

Dizime uzan anlatayım geçmiş masalları

Ardından gözlerinin buğusu olayım .

“ Çay var ” içelim birlikte yağmurun karşısında ...

11)

ZAMANI GELİNCE

Zamanın değeri ufacık bir su zerresi
Sen susayınca anlıyorsun kıymetini
Yoksa ; üzüyor seni
Olmayan gün,
Doğmayan hayal ,
Kalmayan an,
Anlıyorsun ki ,
Susadığında değil o damlanın değeri ,
Susayana su verdiğiinde değerli ...

(zamanını doğru yerlerde doğru işlerle değerlendir)

12)

KÜSMEYEN GÖZLER

Issız dağların kar prensi
Bu yürek nasıl üşür bilemezsin
Her bakışın o dağları yanardağa dönüştürür
Bakar ama görmezsin
Senin cesur olmayan yanın
Gururumun bekleme odasında takılıyor.
Küsmeyi bilmeyen gözlerinde unuttum kendimi

13)

SİYAH VE KIRMIZI

Sen çoksan az olanla uğraşmayacaksın
Seni anlamayan bir kalbin kölesi olmayacaksın
Ve üzülme !
Ruhunu teslim edecek birini mutlaka bulacaksın
Kalbinin iplerini gözün kapalı senindir diyebilecek...

Sabırla uyuduğun her gece ,
Şükürle kalktığın her sabah senindir. ,
En iyi dostun onlardır öğreneceksin .
Olduğun dünyanın kapısında bekleyenler elbet olacak
Bir bakışına birkaç güzel sözüne aldanma...
Çok zor olan!
Tene değdiğinde ten sevmek onu bulmalısın.
Sen kendini biliyorsun kimseye de aldırılmazsın ,,
Çünkü hislerin en iyi rehberin anlayacaksın.
Arkandan konuşanları kendi komplekslerinin altında ezilirken
göreceksin .. ve demek ki ulaşılmazsın bileceksin
Bütün mütevaziliğini enayilik olarak algılayan bir beynin,
Karşısında hafif tebessümle başını omuzuna düşürüp
bakışlarıyla anlamasını beklemelisin ...
Eğer anlamıyorsa bırak eğlensin .
Sen de onu izleyerek büyük kırmızı burnunu ne zaman
Taktığını ve çıkardığını göreceksin ...
Tebessüm etmek gülmek kahkaha atmak senindir.
Göz yaşların başkasın aittir.
Gözlerinde bile durmayan bir şeyin hüznünü yaşamamanın
anlamı yok .
Sen seninle olanı sevmeye devam etmelisin . . .

14)

ALDATILANLAR

Yalnızlığın esirliğinde,
Sevginin kalleşliğinde,
Bir mısranın eskiliğinde
İnsanların gözü önünde,
Sevenlerin sevgisizliğinde ,
Yüreksiz, yüreklerde,
Hep aldatılanlar ve aldatılanlar
Paranın vicdansızlığında
Beddua yakarışlarında
Yanlışın doğruluğu arasında
Yalanın , yalan dostluğunda
Hayatın sonsuzluğunda,
Sessizliğin korkusunda
Aldatılanlar ve hep aldatılanlar
Sevginin sefkatsizliğinde
İsteklerin eksikliğinde,
Düşünenin sende ki etkisinde,
İyiliğin kötülüğün de
Hayatın derinliğinde
Aldatılanlar ve yine onlar

15)

AŞK

Her öptüğümde dudaklarını
Zamanın durduğuna şahit oluyordum,
Ve bıraktığımda bakmayı gözlerine
Zamanın acımasız geçtiğini görüyordum.

Bedenimde dokunuşlarının izi kalıyordu
Geçmiyor, gitmiyor, olmuyor,
Ne yaptıysam
Sensiz geçecek yarınları kabul etmiyordu.

16)

NEDEN BÖYLE

Gözlerinin yalan olmadığına daha dün yemin ederdim
Her bakışın ardında ki gerçek sandığıma teslim oluşum.
Dudaklarından dökülen sözcüklerin eşliğinde,
Gece yıldızım ve ay ışığımken
Gündüz gökyüzünün maviliği iken ,
Seni, ne çok sevdim ...
Güneşin her gün yüzünde doğması ve batması ,
Her şeyin çok güzel olduğu dünlerdi.
Şimdi neden böyle
Şimdi neden söyle ...

17)

MUTLU OL

Yalnızlığımla konuşuyorum,
Gün doğmak üzere, her gün doğuşu yeni umutlar getirirmiş ya
insanlara, gülüyorum.

Diyorum bu insan nasıl bir şeydir umutlar rüyasında yaşarken,
bir duvar var önümde aşmak da gelmiyor içimden arkasında
ne olduğunu hiç merak bile etmiyorum. Böylesi daha iyi
umutlanmazsan ve bilmezsen her şeye üzülmezsin diyorum
kendime. Uzakları yaşayarak hayal de kurmuyorum.

Sadece hayatın sürprizlerini bekliyorum. "hadi gelin üstüme
korkmuyorum" diyen bir mısrayı mırıldanıyorum.

Aslında, sen de duymuyorsun oysaki ben kısık sesimle
vuruyorum kulaklarına, mutlu ol diyen cümleleri...

18)

Boş ver yaşı!

Yaşadıkların hep ikiye katlıyorsa hayatı, sen zaten iki yüz yılı tamamlıyorsundur ve bu kadar yılda sevmeyi de silmeyi de iyi biliyorsundur.

Kimsenin aklına ve fikrine ihtiyacın yoktur.

Lakin akılı olanı da görürüz, köşe başlarında, eli soğuktan titrek gözleri yaşlı ağlamalarını...

Nefretin umutlarının önüne geçiyorsa, yarışıyorsan, kendi hayallerinin üzerine karabasan gibi çöken yarınlarınla, saat kavramın yoksa bu hayatta, ne gerek var yaşa başa ve aşka, yanmaya, kanmaya.

Zaten dünyanın bir yalan olduğunu düşünüp gözlerimiz açık uyumaktayken boş vermişliklerin ve gerçeklerin arasında bir an bir ömür...

Hayat sonunda bir limana yaklaşarak gemi gibi yön sormadan taşır seni, istediğin değildir gitmen gereken yola doğru bir yolculuktur.

Zaman ve hayat asırlık dosttur, dallarımızı yeşertmesini de kurutmasını da iyi bilirler ve kökünü salıp toprağa sıkıca sarılmasını da ya da devrilip kütük olmasını da,

Onun içindir ki boş ver yaşı,

İyilik ve kötülük arasındaki o büyük çekişme ile devam edecek, zincirleri asla koparılamayan bir ertesi gün, ama her ne için yaşıyor ve yaşatıyorsak tek gerçek "sen "ve tek doğru sevgidir...

Ruhumuzu besleyen sevgiye ve bir ben var benden öte diyen şairlerin kalplerine hitaben;

Selamlar ey bedenim; zamana yenileceğimi sanıyorsan aldaniyorsun, çünkü o bedenin içinde hiç büyümeyecek bir ruh var

Aşkı, kederi, mutluluğu, sağlığı, neşeyi, hüznü, ağlamayı ve gülmeyi defalarca deneyecek olan yarınlara...

19)

YİNE

Islak kirpiklerimde ılık bir rüzgâr gibi dolaştın bugün,
Sensiz, yalnız dertlerimle sarmaş dolaştım bugün,
Yollara baktım kırık pencerelerden,
Seni düşledim allı morlu düşlerde
Seni istedim zalim karanlık gecelerden
Düşlerime bir ışık gibi karıştın bugün,
Seni ağladım seni güldüm bu gece
Yokluğuna kahrolmaya alıştım bugün.

20)

KAR' IN HAYALİ

Kar'la birlikte gel bana
İçimde ki senle,
Bembeyaz kar yollarında yürüelim
Isıtırken ellerimi, sımsıkı tutuşların,
Ağaçların beyaza büründüğü hal olalım.
Ayak izlerinde biz
Tek şahidimiz toprağı beyaza bürümüş kar
Sarıldığında üşümeyi unutayım
Saçlarımıza dans ederek düşen kar taneleri olsun
Bakışlarımız.
Biz sen olalım , siz ben
Diyorum ya ilk kardan sevgili olalım .

21)

KIRILMAYAN AYNALAR

Aynalar küsmek için değildir.

Baktıkça yüzünün hüznünü sevmektir.

Sevdikçe gözlerinin derinliğini görmektir ve
alnının yazısını okudukça her gün yeni bir güne
hazırlanmaktır.

Sen her ne görmek ne duymak istersen, ayna seninle
İstedığın gibi konuşur.

Yalnızlığında da en dürüst dostun, gençliğinde de en iyi
dostun, yaşlandığında da tek dostun olmak içindir.

Herkes kırılmayan aynalar olsun...

22)

ŞİİR'İ ŞİİR GEÇE

Öyle her şeyin yalnız olduğu bir yerden
Seni yazarken kaç sayfayı başa aldım ,
Kaç sayfayla tartıştım ,
Kızdım ve küstüm anlayamazsın
Ve seni yazamadığı için kaç kelime cezalandırdım bilemezsin
Sen yağmuru seven adam ...
Hep yağmurun pervasızca hatırlatmaları
Yoksa gökyüzünü andıran bakışlarını unutturdum
Her kelime aşk kokan sözcüklerini
Sarıldığında omuzundan doğru tebessümünü
Öfkenin ardından gelen esprili tavırlarını
Unutturmadı yağmur bizi, hep o suçlu ...
Seni de yağmur çok seviyor demek ki
Suça ortak oluşu

Öyle her şeyin ıssız, sessiz, gölgesiz olduğu bir yerden
Kuş kanatlarımı kesen bakışların
Kışın ortasında ıslanıyor ya toprak
Kızıyorum o kokuya, o koku olma diye ,
İçime çektikçe sen kokma diye
İçten içe bağırma larım
Neyi sevsem imzan çıkıyor karşıma, her şey sana benziyor
Tek üzüldüğüm içimde ki seni sana anlatmadım
Sen bile bu kadar çok sevmedin seni eminim .
Şimdi yazarken kendime kızıyorum
İçimde ki aşkı yüzüne vuramadım .

23)

GÖREBİLDİĞİM YER

Görebileceği yere kadar bakmalı insan
Daha ilerisi acı vermekte biliyorum.
Engel olamadan defalarca denedim.
Ama sadece görebildiğim yer kaldı elimde
Ve sadece yürekli yalnızlığım...
Çoğu kez yalnız kaldığında korkmazsın
Korkuların korkacaklarından kaçır
Kaçak hal vaziyetinde yaşamaya yaşarsın.

Hayallerim şiirlerin içinde sıkışmış olabilir
Çünkü ben hayal ederim el âlem eder hayal.
Hayal oraya doğru uçar gider.
Beklemese de ayaklarına düşer.
Ben hayatın tozlarını paspas ederken çamurlaşır.
El alem temiz sayfalarda devam eder.
Diyorum ya...
Görebileceğim yere gitmeliyim,
yine de el âlem görmeden gider.

24)

KARMAKARIŞIK

Çekiliyorsun gözlerimden, kaçılıyorsun arkana bakmadan
Karanlık caddelerin duvarlarında, sadece gölgen kalıyor
Gölge demişken seni takip etmekten yorulmuŐa benziyor...
Kaçılıyorsun ruhumdan, sev diyorsun, sonrası geride kalan
Gözlerimin akının kırmızıya ve yanaklarımın siyaha karıŐması
Mendilime silerken, etmiyorum eyvallah gözükmelerim,
Hâlbuki bütün damarlarımdaki kan katran oluyor
Kalbim sökölüyor, dikiliyor, yamalanıyor
Seni düŐündükçe tekrarlanıyor...
Sen yine kafana göre davranılıyorsun
Uçurumun kenarında durılıyorsun
sana koŐtuĐumda çekiliyorsun
Ve düŐmemi izliyorsun.
Ben kan ter içinde uykumdan kalktığımda,
Yatağımı bile bana fazla gören bedenim,
seni özlediğimi hatırlatılıyor...
Dön demiyorum alıştıım yalnızlığa
Ama bu içimdeki BEN var ya felaket özledi seni.

25)

ZAMAN

Bunalımlar içinde ürkek, kararsız ve dengesiz geçip gidiyor günlerimiz. Öylesine ağlamaklı,
Öylesine öfkeliyiz ki!
Aslında öfkelerimiz bile kabuk tutmaya başlıyor.
Başta geçip gider diyoruz ama çabuk geçmiyor.
Geçse de her gün yaşamımızın iyi bir tarafını yanında götürüyor.
İnsancıl özelliklerimiz birer birer terk ediyor bizi...
Küfürle gülüyor, kahkahayla ağlıyor ve kinle seviyoruz sanki birbirimizi.

26)

GÜÇLÜ YALNIZLIK

Kimse dokunamayacak galiba yalnızlığıma
Ve galiba ben dokunamayan elleri arayacağım hayatımda,
Tam buldum derken kaybetmelerimi izleyeceğim.
Yolumda kalan izlerini silerken belki de özleyeceğim.
Ve üzüntünün bana bir şey yapmadığını görüp
Gücümü tebrik edeceğim...
Gücüm hiç dalmayacak derin uykulara,
Anlayacağım ki güçlüler yalnızlıklarına dokunduramazlarmış.

27)

ASALET

Hep var olmak değildir yaşamak,
Bazen yok olacağın günleri de bilmelisin,
Sadece susmalı ruhunla dinlemelisin...
Devamı bitmeyen ve aslında hiç arkası olmayan,
Noktası konulmayan,
uzun hikâyeler gibi o konuşmalı ve sen dinlemelisin.
Bakmalısın gzbebeklerinin ta içine ne zaman virgüller gelse
hafif tebessümle yanındayım demelisin.

Asalet ruhun parçalanmış ama kovulmamış bedenidir.

28)

YALNIZLIĞIN DOSTU

Sen az 6nce beni soran yalnızlığım,
gel hadi beraber oturalım,
ben anlatayım sen dinle ya da
sen anlat ben dinleyeyim,
yalnızlığın uğan kanatlarını,
y6ns6z duraklarını anlat.
6zg6rl6k karşısındaki g6c6n6,
g6zyaşlarının kuru kalmasını anlat.
Ben de seni seyrederken dinleneyim.

29)

DÜNYAM ' A

Korkuyorum;
Sanki boğazımı sıkacaklar,
Bu karanlık duvarların dibinde,
Sana hasret, beni bilmeden ölürsem diye,
Üç beş malzemelik nöbetinde,
Bir sancı gibi kalacak içimde,
Özlemlerim, sevinçlerim, her şeyim.
Korkuyorum;
Kuruyacak gözlerimde yaşlar,
Soğuk kış sabahlarının birinde ve
Sıcak yaz akşamlarının güneşinde,
Kaskatı kesilmiş bedenime
Gözyaşı dökmeyecekler,
Tüm umutlar tükenirse diye,
Bir buruk acı dolaşacak söylenmemiş sözlerimde.

30)

ŞİİR İŞTE

İçimden ne geliyorsa söyleyebilme gücüm var
ama çıkmıyor dilimden,
Dudaklarım sus der gibi, sus yoksa ne düşünür.
Gözlerim bakıyor gözlerindeki derinliğe,
Ama aklım bakma der gibi, bakma ne düşünür.
Kalbim de ne düşünürse düşünsün,

Sen seviyorsun ya kavuşmalar olmasa da olur,
Belli olmaz, aşklar bir gün birbirini bulur der gibi.
Ruhum bedenim karışık...
İşte bu yüzden sen rüyalarda da olsa, yaşayabiliyorsun en
azından,
Ben bırak rüyayı gerçekte bile yokum aslında...

31)

YORULMAYAN YORGUN

Saat 6:30

Kalbi hızlı vuruyor bu kentin

Ve...

Damarlarına kan yürüyor caddelerden

Beyni uyarıyor büyük gürültüsüyle tezgâhların

Hareketlendiriyor hantal vücudunu

Zincirini koparan şaftlar

Ve

Koşuyor doludizgin koşuyor kent

Saat oniki

Sayabilirsiniz kalbi cılız atışlarını kentin

Ve yorgun, nasırlı, kararlı elleri,

Dinleniyor yeniden koşmak ve yeniden yaşatmak için...

Saat yedi sekiz araları

Ve koşuyor kent koşuyor doludizgin

Bitişi kutlar gibi bir ertesi günü bekler gibi...

Hep bir umutla susuyor

Susuyor,

Doludizgin...

32)

KURUYAN GÜL

Önce yıldızları gördüm gözlerinde
Dudaklarından dökülen sözcükleri
Verdiğin gül vazomda kurudu.
Sonra kayan yıldızları gördüm gökyüzünde,
Gözlerinde alaycı bakışlar
Verdiğin gül günlüğümün arasında
Seni anlatan satırların tam yanında
İnanmışım gözler yalan söylemezdi.
Sana ödülüm bir avuç kuruyan gül yaprakları
Verdiğin gül artık avucunda.

33)

AKŞAM YEMEĞİ

Rujumu sürdüm dudaklarıma
Islak saçımı serbest bıraktım,
Gözlerimin üstünü renklendirdim
Bir de sürme çektim.
Yanaklarıma allık serptim,
En beğendiğin ipek elbisemi giydim.
İnce topuklu ayakkabılarımla da
Geceyle beraber masaya oturdum.
Gece mum ışığını sevmiyormuş...
Perdeleri açtım ay ışığını istiyormuş,
Şarabı bardaklara doldurdum.
Gecenin şerefine kaldırdım, o da bana.
Konuşmadan ay ışığında içtik.
Gözlerim kısılmaya, dudaklarım gülmeye başladı.
Ama hiç ağlamadım.
Yalnızlık yoktu artık,
En iyi dostum ve sevgilim bendim.
Hafif sarhoş ayağa kalktım,

En sevdiğin şarkıyı mırıldanarak,
Geceyle beraber dans ettim...
Gözlerim kapalı seni düşünmedim bile!
Ayaklarım yatak odasına gidiyordu,
Takip ettim gece peşimde,
Yatağımın üstünde kalpli yastıklarım
Yanmayan gece lambasının yanında,
Senin karanlık resmin.
Gece bile senden daha aydınlık,
Yatağa uzandım, dünya dönüyor muydu,
Aslında en sevdiğin beni, biraz önce kaybettin...
Beni geceyle bıraktın,
Gözlerimi kapattım,
sabah olmasını bile istemedim.

34)

ISLANMIŞ ŐEHİR

Bu gece yağmur var İstanbul'da
Lambaların altında ışıldayan taneler
Pencereme vuruyor izlerken
Hemen aklıma gelen tek kişi,
Seni çok özledim.
Hem de, her yağmur tanesi kadar çok,
Ve sırlıklam sımsıkı sarılmak geçiyor aklımdan
Kapıda olmak istiyorum,
Ama gururum tutuyor beni,
Gidemezsin der gibi,
Şimdi üşüyorum yokluğunda,
Islanıyor bütün bu Őehir
Yanımda olmayıőınla,
Islanıyor yanaklarım.

35)

BEN VARIM

Sisli bir akşamda, ışıkların ardında
Yalnızım sanma,
Ben varım yanımda.
Geçmiş çok uzakta,
Aldanırsın ancak kendin unutma
Yine ben varım yanımda.
Yağmur yağıyor toprağa,
Toprak muhtaç yağmura
Arzulasa da her defasında,
İhtiyacım yok artık sana
Her zaman ben varım yanımda.

36)

YAĞMURUN KALBI

Yağmur çiseliyordu yollar çamur deryası.
Hava koyu bir sis içindeyken saatlerce yağmur yağmıştı.
İçimdeki her şeyi temizlemek istercesine,
Bir ben bir de yağmur.
Bütün dertlerim nefretim silindi bir an
Saçlarımın ıslanmasına, ellerimin titremesine aldırmadan
Saatlerce yağmurda yürüdüm.
Ellerimi ısıtacak eller, yüzüme gülecek yüzler aradım
Bilinçsizce bomboş yollarda dolaştım.
Ne o elleri ne de o gözleri bulabildim
Sadece o yağmur tuttu ellerimden,
Beni başka diyara götürdü o yerden,
Sevgi diyarıydı orası.
Yağmurun yerine sevgi yağıyordu göklerden
Herkes neşeli herkes sevinçliydi.
Sonra ben orada kaldım...
CENNETİ ORASI.

37)

MAZİ

Öylesine inanıyordu ki bana, sevildim yıllarca,
Şiirler okurdu bana dakikalarca,
Hepsi benim içindi.
Okurken her mısrada, gözbebekleri parlardı,
Ellerimi tutmak hiç bırakmamak isterdi,
Bir ömür boyunca...
Sonra hayaller kurardı, dinler miydim bilmiyorum,
Ben dalardım başka dünyaya,
Heyecanlanır elimi öperdi ve ben o zaman uyanırdım.
Aynı mahallenin biraz ilerisindeydi, yalnız yürümek isterdim.
Aklım karışık bir halde
Kendime anlam veremezdim,
O ise temiz kalbiyle sevmekteydi
Her sabah beni uyandırırdı, cama çıkmamı isterdi,
Her sabah beni görmeden duramazdı.
Ona sorduğumda,
Herkesin Güneşe ihtiyacı var, benim ise "Güneşim Sensin"
derdi.

Güzel sözler fısıldardı ruhuma iyi gelen sözlerdi,
Gezmeyi çok seven ben, her akşam sahile gitmek isterdim,
Hafif bir yağmur çiselerken
Sarıldım ona o da bana, evlenmek istiyordu,
Beni bekliyordu, paşa gönlümün cevabını
Ne verebilir diye düşündüm aylarca,
Ne kadar sevdiğimi ve ne istediğimi bilmiyordum aklımca,
Ardından yine aynı böyle bir gündü
Ayrılalım dedim ona
Yüzüme baktı gözlerimin ta içine
"Şaka değil mi" diye gülümsedi,
Ayrılırken gözleri doldu, yüzüme bakmıyordu
Belki unuttu beni der insafsızca,
Belki hatırlanmak istemez anılar da

Ya ah aldım ya mutluluk,
Yalnız tek anladığım da,
SEVİLDİM ZAMANINDA.

38)

SEN

Kocaman dalgaların silinip kaybolduğu kumsallar vardır
Hani o erişemeyeceğini sandığın bulut,
Gün gelir yağmur olup, düşer saçlarını okşayarak
Ayaklarınla çiğnemen için yeryüzüne ve
Bütün bunlar sana tek gerçeği gösterir.
O silinen kumsallara benzeme, yağmur ve bulutta olma
Sadece var ol, kaybolma...

39)

AŞK MI ? SEVGİ Mİ ?

AŞK Yağmurda çıplak ayakla
Kumsaldan denize doğru
Kendini bırakmak dalgalara
Ardından ısladığının farkına bile varmadan
Titremek delicesine.

SEVGİ O ıslanmasın üşütmesin diye
Yağmura çıkarken şemsiyesini hazırlamak...

40)

ÇIĞLIK

Hem çığlığını atarsın
Hem de kimse duymasın diye,
Gözyaşlarıyla saklarsın.
Sonra da tozun, tuzun, buzun suçu dersin.

Sen yalnızlıkla da yapamazsın,
Yalnız olmadığında da,
Çığlığını anlatmadıkça.

41)

MASUM

Kırgınlığım kimseye değildir.
Kime ne ki benim hayatımdan,
Onlar iyi günlerimin sahibidir.
Karanlığın var olması aydınlıktan,
Aydınlığın renksizliği karanlıktan olmalıdır.
Hayallerim o mu, ahmaklığımın kurbanıdır.
Şimdi gözlerimi kapatıyorum, uzaklara
Yüzümde buruk bir tebessüm,
Hatırladıkça aptallık öykümü...

Uğur böceği uçtu tenimden,
Kim bilir kimleri daha umutlandırarak bilmeden
Ve ben uçandan kaçandan dalandan umut beklerken
Dilek dünyasına doğru uçuverecek, üzmeden
Direnci kırılmış dilenci gibi hayallere dalıp gideceğim derinden
Daldığında aptallık öyküsünü sürdüren
Aklın uçtuğu yüreğine sahip olamadığı
Yalnız ömrün ışsız yollarına

veda ederken bulacağım bedenimi

42)

YARIN

Bütün ışıkların sönmüş olduğu,
Karanlığa düştüğu,
Bir yalvarış düşün
Son kez tutunabilmek,
Tutunmak diyorum çünkü
Sarılırsam bırakmam biliyorum
Masum bir duadan ötesi değil...
Hayatın geri kalanı,
Karanlık geçmez elbet
Sadece tek yıldızın kaydığı
Siyahıtan düştüğu,
Bir gece biter.

Bilinmez kaç yılın bir saniyeye sığabildiği
Bilinmez her kötü günün unutulabilir olduğu
Bilinmez karardığını sandığın ışığın sana yol gösterişi.

43)

Yaşarken susmak

Sustum.

O kadar sustum ki

Bildiklerimi unuttum

Unuttukça hayata devam ettim

Hayat her kıyıya vurduğunda

Yine unuttum,

Unuturken de sustum.

44)

DÜNLER

Bu günümüze artık "geçse" de diyebiliriz
Ama geçen o dünlerimize
Yarınlarımızı bırakabiliriz.
Bütün yarınlar, bir ertesi dünü aratır.

45)

AKIL VE ZAMAN ,

Akıl seyahatten geleceksen eğer,
aşkın ne anlamı var ki ?
Yaşayarak anlayacak akıl aşkın varlığını
Zaman akıp gitmeyecekse
hayatın ne anlamı var ki ?
Her yeni güne açılan gözlerin ve alınan nefeslerin
Ey akıl ve zaman,
kendimize ait bir yer yok ki
Sizi orada saklasak ve lazım olduğunda çıkarsak .

46)

BAHÇE

Rengârenk çiçeklerin süslediği
Bir bahçe yaptım
Mis kokular içinde oturdum çimlere
Toprağın havasını çektim içime
Gözlerimi kapatıp kollarımı açtım gökyüzüne
Sen yanımdaydın ve beni izliyordun
Nefesini hissettim boynumda
Tam öperken gözlerimi açtım
Keşke hiç açmasaydım
Sen hayallerimi süslerken.

47)

SON SEVGİLİ

Soğuk bir rüzgâr esti
Yıldızlar sönmeyi seçti.
Ay kara bulutların arkasına geçti
Karanlık yine sana benzedi.

Bir haberin bile gelmedi.
Kor gibi yanan kalbim söndü tükendi.
Zaman beni almadan çekip gitti
Doğduk ve ölüyoruz şimdi.

Bir hevesle dönmek istersen bulamazsın sevgimi
Akıtılan her damla gözyaşı.
Yağmurla beraber aktı, bitti.
Artık aklımda olmayacaksın
Son sevgili...

48)

HUZURUM

En derine çekilen bir nefes gibi
Her gün içime çekerken seni
Hep yanımda olmanı diliyorum
Sensizliği düşünmek bile kâbus gibi gelirken
Gülücüklerine ömür uzatanım diyorum
Dünyanın değerleri yanında sönük kalıyor
Yaşadığım tüm zamanlar sen olduğunda anlam kazanıyor
Sevinçlerim mutluluklarım
Güzel bakışlarından doğruca bana akıyor.

49)

ZAMANSIZ AŞK

Gözlerimiz uzaklara dalıyordu
Anlamsız ve boş bakışlar...
Her seviőin ve ayrılıőın tekrarlayan davranıőlarıydı.
Hep cevapsız sorular soruyorduk
Ve çözümsüz bulmaca gibiydik.
Sessizliğimiz aşktan mıydı hissedemedik
Kendi kendimize konuőmalarımız oldu
Çok uzaklaőtı bakışlarımız
Nereye ve neden gittiğimizi bilmeden
Hayal gibi ama hayatın içindeydik
Ne bakıőlarımızda uzaklıklar
Ne de zamanın bize veremediği sonsuzluklar
Oysa geriye dalsaydık
Belki tutabilirdik yaşananları.

50)

YAS

Yastayım bugün
Hastayım galiba
Aşk dediklerini
Koymuşlar mezara,
İçimden gelmiyor aşkı anmaya
Bırakın gitsin istediği dünyaya.

Yastayım bugün
Dokunmayın bana
Aramayın sormayın kanmam daha
Yalan aşkı anlatmayın bana.

51)

ANNEM

Kollarında sıcaklığı hissettim
Üzöldüğümde kederini
Göldüğümde tebessümünü gördüm
Dünyaya seninle gelirken
Yüreğinden yürek verdin.
Meleklerin yanından sana selam getirdim
Şu savunmasız bedenimi savunur hale getirdin
Dile kâinatın sevgisini vereyim annem
Asiliğim saygısızlığım olduysa af dilerim.
Şu kısacık hayatta sonsuz sevgin
Dünyanın en değerli çiçeğisin
Koklamaya doyamadığın evladın
Beni okşayan sözlerinle, anlayan, dinleyen
Çözüm arayan kalbinle
Dile kâinatın sevgisini vereyim.
Defalarca öpmeyi doyamayan, evladın
Annesini göremeden yapamıyor, annem

52)

YALANA SÖVER

Denizin sonsuz açlığına susamış martıları izlerken
Renginin güzelliğine dalıp uzakları getiriyor gözlerim
O bank yalnızlığı anlatıyordu, oturdum
Ve anlatılamayan sözlerimle baş başayım
Herkes yalan söylerken, ben yalana söver
Yalan konuşmayı severken, ben yalana söver

Uzun, yıldızsız geçen, kullanılmış geceler
Görebildiğinin ardını göremeyen, ruhsuz bedenler
Deniz duruldu mu delirmiyor mavilikler
Her günün sabahı yeniden doğuş, yenice dilekler
Aşka kanma yalnızlığınla yaşa diyen,
Görünmez melekler...

53)

BELKİ

Aramıza uzun geceler girse
Hasret kokan anıları tazelese
Ağlayıp sızlasak saatlerce
Ayrılık olmasa sevgisizce
Bir umut belki barışırız seninle
Gurur ve kıskançlık engellemese
Ayrılık ölüm gelirmiş sevenlere
Biz öldük bile galiba seninle...

54)

YALNIZMISIN?

Yalnızlığın bitmez yolculuğuna
Doğru gidiyor gönlüm
Hiçbir olasılık durdurmuyor
Hiçbir yalnızlık anlamını bilmiyor
Kimileri terk ediş
Kimileri isteyiş diyor
Hâlbuki bu gönül; yalnızlığı unutmak istiyor
Bırakıp hayalin peşine düşmeyi
Gerçeğe giden yolun tarifini arıyor
Çölde yağan yağmur gibi imkânsızlığa

Omuz silkip gülüp geçmek istiyor
Son karede hadi gülümse
Yeniden yalnızlığın yoluna girdin
Hiç kaybolmayan yolda kaldın diyor.

55)

ANLASANA

Bedenindeki bahar yasemin kokmalı
Okyanus bakışlarınla tekrar tekrar bakmalısın
Sana hayranlıkla bakan gözlere
Güneşin aydınlığı gibi gülüşlerin.

Bu gece her günden daha bir fazla
Yıldızlar sana doğru gelen yolları gösteriyor gibiler
Tek bir yıldızı sen diye takip ediyorum
Parmaklarımın ucuna basarak uzanıyorum
Ama olmuyor, tutamıyorum.

Gel sen şiirlerde kalma
Bir adımına bin adım atan adımlarımı anla
Belki duysaydın tüm bu kalp atışlarımı
Gülerdin ya da öylece giderdin
Yıldızlara ya da doğup batan güneşe aldırmadan.

Ben, yeni ekilmiş çim gibi, gidersen yeşeremem ki
İsteddiği kadar toprağa ekilip sulansın,
o çim gidersen küser toprağa ve suya.

56)

HAYAT

O sensizliğe alıştığında
Ve sen onsuz kaldığında
Geriye dönmenin hiçbir faydası olmuyor.
Zaten yaşananları tekrarlamamanın bir anlamı yok!

Görevi kadere bırakmalı ve
Yollardaki çakılları unutmalı
Mutluluğun kapıyı çalacağı güne inanmalı
Ve beklemekte, heyecan içinde olmalı...

57)

MAVİ MELEK

Bir beyaz geceydi
Penceremin önünde yağan karla birlikte
Endamını gösteriyordu sevenlere
Daldım önce düşen tanelere
Sonra sokak köşesine takıldı gözüm
Yırtık paltosu delik ayakkabısı
Kollarını kapatıyordu üşüyen yüzüne
Halsizdi, kardan saçları bembeyazdı
Belki sekiz dokuz yaşlarındaydı
Yalvarır gibi baktı gökyüzüne
Utandım bir an çekildim pencereden
Bir beyaz geceydi
Sıcacık izlemek güzeldi düşen taneleri
Sonra içeri çağırdım o çocuğu
Gözleri ne kadar da güzeldi
Bu beyaz geceye mavilik getirmişti
Gözlerinin parlaması ve yüzünün mutluluğu vurdu kalbime
Tanrı misafiriydi.
Sabah olduğunda her yer bembeyazdı
Yatağına gittiğimde orada yoktu
Kim bilir kaç beyaz gecede
Kim bilir kaç kişinin yardımını dileyecek, isteyecekti
Ya da o bir melekti.

58)

YENİ YIL

(20..) ile başlayan yıla sesleniyorum
Kaç yılı eksiltilip
Kaç yılı sayacağımı bilmiyorum hayatımdan
Ama bu yıl çok sevilme ve sevmek istiyorum
Hayallerimin sonsuz olmayacağına aldırmadan
Bana hayırlı olanı yaşatmanı istiyorum
Gülümsemelerin ardında kalan
Acıları umursamadan bir daha ki günü, yarınları
Daha iyi yaşayacakmış, gibi hayatı sevmek istiyorum
Ve her çelme taktığında seni şakacı deyip
Nanik işaretiyle tekrar ayağa kalkmak istiyorum
Dişlerimin hep gözükecek şekilde kahkahalarla bol bol
Gülmek istiyorum
En büyük dileğim de; sağlıklı ve yaşadığından geri koymayacak
bir ömür istiyorum.

59)

ENGELLİ (ENGEL) NEYDİ?

Aklının kısıtlı olması, elinin ayağının olmaması ya da gözünün görmemesi.

HAYIR !

Engelli olanlara yaşamı sevdirmek yerine,
Hayatlarını zorluk içinde bırakmaktı.

Engelli banane ya da bana bir şey olmaz diye
Düşünen zihinlere onları hapis etmekte.

Engelli sevgiyi ve saygıyı hak etmediklerine inanmaktı.

Engellerimizi kaldıralım...

60)

GELMEDİN Kİ

Adımların çok uzakta,
Dünya küçük ama benim adımlarım
Yetmiyor uzanmaya
Sen gidiyorsun ve ben izliyorum
Kaybeden oluyorum.
Sen giderken ben gidişine değil
Hiç gelmeyeşine üzüliyorum.

61)

GERİDE KALAN

Kahramandım

Ben olmaya çalışan

Vazgeçtiklerim, gerçeklerim ve geleceğime

Perdeleri kapatan,

Yeni bir hayatta kurtulmama yardımcı olan

Kahramandım

Son perdeyi oynamaya hazırlanan

Herkesin kendi hayatında olduğu gibi

Geride kalan eski kahraman.

62)

İNSAN

İnsan

Önce çevresinde ölürse,

Sonra hayallerinde ölür

Umut ve güven

İsyanmış fareler gibi tünellerine saklanmışlardır.

Denenmeyi bekleyen bir ertesi günün gelmesi

İnsan

Önce yarınlarında ölürse

Nabızı durmuş bünye kaldıramaz düşünceleri

Ve görmek, görmemekten

Bilmek bilmemekten dert yanar

Sadece seyirci yapar seni kendi hayatında,

İnsan

Bini saymadan bir defa ölmeli

“Yaşadı” da “öldü” denmeli.

63)

BARIŞ

Barişin sessiz çocukları
Silahsız güller dolu geleceğe gülümserken
Sessizliğini bozamadı
Savaşın korkusu ile sevginin yarınlarına küstüğü
Çiçeklerin solduğu,
Cellâdın kanlı elleriyle vurduğu
Sessiz çığlıklardı gözlerden akan
Bakışları Azrail'i görüyordu
sıra kimde derken güçsüzler
Dünya susuyordu, sessizleşiyordu
Dünya yalnız kalıyordu
Haykırıyordu.
Duyan tüm kalplere...

64)

SEVGİLİLER GÜNÜ

Güller açsın bahçelerde
Sevgiler coşsun gönüllerde
Sürprizler aşka aşkı getirse
Bugün sevgililer günü de

Uyuyan güzeller öpülse
Kalplerin prensleri gelse
Saatler ilerlemese bu şehirde
Bugün sevgililer günü de

Yalnızlık bitse herkes sevse
Gözler gözlerde
Uçmak var göklerde
Bugün sevgililer günü de!

65)

PROMOSYON

Alışveriş yaparken sordum;

_ Burada bir tutam mutluluk var mı?

_ yan reyona sorun bayan

Ben yoluma devam ettim.

_ Burada mutluluk var mı? Rengi önemli değil!

_ şimdi bitti.

Dedi reyondaki

Bir umut bulurum diye devam ederken yoluma

Hüzün reyonundan geçiyordum

Herkes orada toplanmış

Meğer AŞK promosyon yapılmış

Yanında HÜZÜN hediyesi dağıtılıyormuş.

66)

ZAMANSIZ...

Zamansız ve tutarsız
Uzun cümlelerdeki virgülleri anlatıyorlardı
İkisi de hem yakınımız hem uzağımızdı
Hem arkadaşımız hem düşmanımızdı
Tüm gerçekler gibi uçamayan
Kanatsız zamanlarımız oldu
Tutarsızlık hep incecik bir iple boğazımızdaydı
Acıtıyor ama öldürmüyordu.

67)

YALANLA EVLENMEK

Nikâh masasına oturmuşsunuz
Nikâh memuru önce sana sormuş
Yalnızlıktan doğma, hatalardan olma
Yalanı eş olarak kabul ediyor musun?
Sen de mutlu ve gülen gözlerle
'EVET' diye haykırmışsın
Nikâh memuru yalana dönmüş
Siz eş olarak kabul ediyor musunuz?
Yalan o an ağlamaklı
Sevgisi de benden demiş
'HAYIR' diye haykırmış
Az kalsın sürdüğün hayatı imzayla onaylayacakmışsın
Yalan bile sana dayanamamış.

68)

DENİZ GÖZLÜ

Ayrılığın tek tarafı olan bir dünya
Uzaklığın ve yalnızlığın tarifi olmayan
Deniz gözlerine vurgun yemiş yüreğim
Geride kalan sendeki hüznümün duvarı
Olmuyor her şey başarıyor da bu hayatta
Bir ayrılık sözüne dayanılamıyor
Hasretin acıyarak bana gülmesi
Beni en çok üzen de
Yollarda kalmış gururumun gelmemiş olması
Yalancı gözlerine inanmam
Ve senin geçmiş anılarına imza atmam.

69)

HAYLAZ

Gönül bağıını bağıladığın ağaç
Kâğıt olmuş düşmüş kalemimin ucuna
Senden kısa notlar almak
Ya da hikâyeler çıkarmak için
Nereden bilebilirdi ki o ağaç
Devrildiğinde uslanmaz haylaz olacağını...

70)

ÜZÜLMÜYORUM

Yaramaz bir sevdanın peşinde
Saklambaç oynarken
Çoğu kez sen saklanıp ben bulamazken
Buna rağmen sobelenen hep ben olurken,
Üzülmiyorum!
Nedeni bilinmez, süresiz
Yelkovanla akrebin sevdası gibi
Karışık duygularla gelen
Umutsuz ve meçhul sevgili gibi
Üzülmiyorum!
Çünkü tüm yaşadıklarım benimdir
Beni ben yapan tecrübelerimdir.

71)

YALNIZ DEĞİLSİN

Yalnızlık kapatmışsa yolların gidişlerini
Yağmurlar acıtıyorsa canını her yağdığında
Kapılarının kilitleri açılmıyorsa
Kendini ufacık bir çocuk gibi,
hissediyorsan savunmasızca

Bağırdığında sesin çıkmıyorsa ve
Kimse anlamıyor duymuyorsa
Bir tek meleğin olsun yanında
Her ihtiyaç duyduğunda tam yanı başında
Kalbinin sağ tarafında.

72)

ANLAYANA

Umutlar tükenmiş
Her şey hızla geçen tren gibi
Mektuplar dağıtmakta
Her mısrasında yazılan sözler
Damarlardan içeriye kana karışmakta
Anlayana dost, sevgili; aşk olmakta
Anlamayana büyük kayıplar ile kaybolmakta.

73)

BİR ŐİR OLSAM

Bir kuş olsam
Erişsem yıldızlardaki parıltıya
Bir balık olsam
Dalsam okyanuslara
İzlesem o masmaviliğın altındaki dünyayı
Bir bulut olsam
Karla yağmurla birlikte yağsam yeryüzüne
Bir çiçek olsam
Onlarla yaşasam baharın renklerini
Bir rüya olsam
Girsem binlerce milyonlarca insanın düşünene
Bir hayal olsam
İnsanların içinde düşlenen bir hayal
Bir dünya ki evet o dünya olsam
Ötelerde uzaklarda bir dünya
Ya da bir insan olsam
Mutluluğın arasam bu dünyada

74)

AŞKIM

Aşkım yine bugün
Resmini aldım karşıma
Gözlerim gözlerinde
Tek bir söz var dilimde
Aşkım içmiyorum
Sana bakarak zaten sarhoş oluyorum
Daha önceki gibi heyecanlıyım
Bırakıp gittiğinden beri yalnızım

Aşkım nasılsın oralarda
Ellerim ellerini özledi
Bak gözlerim yine ağlıyor
Aşkım konuşmayacak mısın benimle
O zaman dinle
O gezdiğimiz yerlerden geçerken
Hep gülüyor, mesut oluyorum
Yatağıma yattığımda seni bekliyorum
Masada saatlerce seninle oyalanıyorum
Üstüne bir kahve yapıp içiyorum
Aşkım niye?
Daha yarısını anlattım

Yine karşılaşacağız bekliyorum
Gözlerini kapattığında dünyaya
Ben de ölmek istedim
Ama sen yine benimlesin
Aynı evdeyiz ve yalnız değilim
Her gün geliyorum yanına
En sevdiğin çiçekleri bırakıyorum mezarına ve
Yeniden sevgime sonsuzlukla kalsın diyorum
Yaşadığım ömrümce sen benimsin aşkım.

75)

BELKİ

Bir sabah gözlerimi açtım dünyaya
Acı, dert, keder olmadan da
Yaşanır sandım hayatta
Sonradan öğrendim aslında
Nefes aldığım şu zamanda
Hepsi yaşanmış bu dar kutuda...

Belki özlemim olacak tatmadıklarım da
Belki keşke lere kalacağım sonunda...

76)

SENSİZLİK

Gece yarısına vurduğunda hasretinle
Ay vurur pencereme
Bu karanlık gecede
Seni getirir bana ve dertleşiriz
Vakit sabahın ilk ışıklarıyla
Aydınlanırken dünya
Ben senin yokluğunda
Aşk hadi beni yorma,
Beni sensiz bırakma.

77)

MELEK

Saat gece 03.00 hastanede

_ ne yapıyorsun bu saatte pencerenin önünde

_yıldızların kaymasını bekliyorum

_neden ki her gece yıldız kaymaz.

_dileyecek bir dileğin varsa kayar.

_peki, ne dileyeceksin

_resimlerde gökkuşuğu çizmek istediğimi ve ağrılarım
olduğunda annemin üzülmemesi, ağlamaması ve bir de

Kimsenin hasta olmadığı bir dünya!

(iki damla gözyaşı aktı MELEK 'ten)

78)

ETMEM EYVALLAH

İki kelimelik yalnızlık çekerim de etmem sana tenezzül!
Varsın olmasın o iki kelime hayatımda.
Kitaplarımla konuşurum, şarkılar anlatır ben dinlerim.
Filmler meşgul eder demem canım sıkılıyor.
Hayatın yalnız tarafını da kendime eş ederken mutlu olmayı
öğrenirim senin olmadığın gibi.

79)

HAYALİN SONU

Hayallerimin ucundaki iplik çekildiğinde
Hayallerimin gerçekleşmesine ramak kalan
Son nokta olmadan virgüllerle devam eden
Gizli duvarların ardında ki labirentleri keşfeden
Bir ertesi günlere,
Tüm herkesin hayallerinin ucundaki ipliği çekebilmesi ve
Sonunda o ipliğin makarasına ulaşabilmesi dileğiyle...

80)

DOST

Saatler insan dediğimiz ruhları kovalarken
Aylar yılları geğmiş olacak.
Bizdeki asır tamamlansa da ömür bitmiş diye
Geriye bakıp kahkaha atacağız.
Çünkü hiçbir üzüntü, haykırırş keşke,
Bir saniyemizi bile geri getirmeyecek.
Ve ben okudum bu romanı diyerek
hopluya zıplaya yeni romanlara geçeceğiz
Ve mutlaka da bir tane asırlık dostumuz olacak yanımızda.

81)

MASKEN

Aşkı aşk yapan sendin belki
İnancın duvarları örüldü yüreğimde
Kırma! İncitme! İçimde ki gül bahçelerini
Geceleri aydınlat bedenimi
Korkmakta olduğum "masken" sen değilsin!
Ey Aşk dilediğimde ol benimle.

82)

NEFRET

Kar beyaz bir sabahtan
Kar beyaz bir akşama
Seni seviyorum derken
Bu masal da kısa ömür üzerine
Zamanı serperek her bir tanesinde
Senden ne kadar nefret ettiğimi hatırladım şimdi...

83)

MUHTAÇ

Sözlerim canını acıttı mı?
Gözlerim içini yaktı mı?
Çekip giderken nasıldı?
Yine bana muhtaç mı oldun.

Aşkı başkasında tadamamışsın
Her an tenimi arzulamışsın
İnanmazken fallar baktırmışsın
Yine bana muhtaç mı oldun.

İstemezdim gönlümü kapatmayı
Anıları silip atmayı
Son aşkım derken unutmayı
Yine bana muhtaç mı oldun.

Yalvarmak sana yakışmadı
Günlerin yalnız mı kaldı
Yalancı hayatında bıkana kadar mıydı?
Yine bana muhtaç mı oldun...

84)

O HAFTA

Tanıştığımız hafta
Anlatsam sayfa sayfa
Sığmaz uzun romanlara
Arzularımız aşkın savaşında
Sahiller boyu dalgalar bizim için dansta
Bir de nefesini savuruyor
Sımsıkı sarılmamız için aşkla
Ve her sarıldığımızda
Saatler saniye oluyor yanında
Sohbetler melodi oluyor kulağımızda
Hep yanımda ol sabahtan akşama

85)

SENİ SEVİYORUM YAĞMURU

Yağmurun hızı değişiyor, yavaşça düşüyor saçlarıma
Ve peşinden hızlanıyor ardından rüzgâr savuruyor
Ama değdikçe tenime üşütmüyor
Ruhum kalbimi ısıtıyor

Seni seviyorum düşün saçlarıma
Seni seviyorum olsun tüm vücudumda diyor
Daha da hızlı yağmaya başlıyor.

86)

İYİ DİLEK

Üzüntülerin her yağmur damlasında
Kara kışlar olmadan toprağa karışıp
O mis kokusuyla yok olsun hayatından...
Umutların ve hayallerin uzun süre
Seninle dost kalsın hiç kırmadan...
Aşk hep peşinden kovalasın
Yıldızlara erişecek kadar değerli değilse
Yoluna devam hiç durmadan...
Daima güven kazanacak insanlar olsun yaşamında...
Her yaşadığın dozunda
Her düşmanın ayağının altında
Her dostun yanı başında olsun.

87)

GECE YARISI

Bir gece yarısı romanı yazmak gelse içinden
Önce karanlığı ve yalnızlığı yazarsın
Okursun anlamazsın
Anlarsın sevmezsin
Duyarsın görmezsin
Aklın kaçır sen peşinden gidersin
Roman sayfalarda kalır değerini bilmezsin.

88)

DURMAYAN ZAMAN

Zaman böyle akıp giderken gönlümüzden
Dur! diyoruz durmam diyor
Sev! diyoruz sevmem diyor
Acaba zaman bilse aşkı
Hiç gider miydi saniyeleri ileri
Durdururdu belki bütün bu hayatı
Sımsıkı sarar bırakmazdı; bu duyguyu, bu sevgiyi
Unuttururdu ismini...

89)

MEVSİM

Aşk mevsimiydi adı
Yanardı cayır cayır canı
Yollara düştü
Hayallere daldı
Ruhunu hep aşkla aldı.

Aşk mevsimiydi adı
Gözleri deniz, bakışları dalgaydı
Dudakları kiraz, saçları karaydı
Sözleri her defasında okşardı.

Aşk mevsimiydi adı
Ayrılığı ölüm anladı
Kapattı kendini dört duvara karşı
Hatıralar her defada canını acıttı
Unutamadı! Sonunda ikinci hayata doğru yollandı.

90)

BAKIŞLARININ ANLAMI

Gözlerin ya öldürüyor ya süründürüyor
İçimdeki aşk ateşini söndürüyor
Bazen umutsuzluğum herkesi güldürüyor
Yazlardan kışlara düşündürüyor
Yalnız mıyım tavırlarım, üzüyor
Gözlerin ya konuşuyor ya susuyor
Anlatamadığımda beni korkutuyor
Ve her satırın bitişinde uyandırıyor
Ürperirken iç çekişlerim yorulmuyor, bıkmıyor
Bakışların hafızamdan çıkmıyor...

91)

KAÇIŞ

Soğuk kış akşamlarında

Sımsıkı sardığım bir sevdaydın

Yükü ağırlaşmaya başladıkça kamburlaşıyordu

Kalbimin sesi soluğu tek kullanımlık olmuştu

Gözlerimden akan yaş bile hafifletmiyordu

Nedeni;

Senin koşar adımlar ve kahkahalarla gidişine sarılmandı

Ben sevdayı sardım üşüdüm!

Sen yalnızlığı sardın ısındın!

Her gecenin bir bitişi olmalıydı günü selamlamak için

Ama ne geceler bitiyor ne günler selamı kabul ediyordu

Nasıl da koştu yalnızlığa diye bakakaldım ardından...

92)

ÖĞRENDİM

Bu aralar ne öğrendim

Biliyor musun?

Nereden bileceksin ki

Senin hislerin yeryüzünde

Benimki bulutlara doğru yükselmekte

Şaşkınlığımı maruz gör

Sevgili

Öğrendiğimi anlatana kadar

Herkes kalleşliğin hesabını tutmakta

Ben hiç yazılamamış kalleşlik sayfamla baş başa.

93)

ZAMANSIZ (YÜREKLİ YALNIZLIĞIM)

Yalnızlığıma göz kırpan adam
Kolların güçsüzleştikçe sarmayı bırakıyordun
Beni çocuk ruhumun boşluğuna atıyordun
Ben firar etmeye cesaretimi topladığımda
Bakışlarınla tekrar hapis ediyordun.

Hangisini anlatsam, sarılsam, tutsam, bırakmasam!
Aşkı yapboza çeviren adam

Sarılı turunculu renkleri sarmış baharların
Hüzünlü kokan gecelerin leylak sokaklarından geçerken
Üzüntüm atıyor tokadını bana
Kelimelerim susuyor sadece dinliyorum
Yıldızların fısıltısını,
Yollar inişli çıkışlı oluveriyor
Tembelleşiyor yürüyüşlerim, gidişler zorlanıyor sonra
Kocaman bir yorgunluk çöküyor kalbime..

Gözlerimden seni saklamak içindi tüm kaçışlarım
Yoksa gözlerim seni buluyor...
Her baktığım yerde sen duruyor...
Yakışmadı sana gitmeler
Renkli dünyayı siyah beyaz görmeler...
Ama dönen sadece dünya değilmiş bunu öğrendi
Yürekli yalnızlığım sana elveda der...

94)

SÖZÜM SANA

SONBAHARDAN YAZA GEÇİŞTİR, SENİN TEBESSÜMLERİN.
YÜREĞİMDEN DÖKÜLÜRKEN KELİMELER, MAVİNİN HER TONU
GÖZLERİNDE BELİRİR, GÖKYÜZÜ VE DENİZ ARASI GİDER
GELİR....

95)

BİR (1) GÜN

Bir (1) gün olmanın zorluğudur GÜN olmak
Kolay olmamalı doğmak ve batmak
Sonra yağmurun toprağa karışmasına şahit olmak
Esmek, gürllemek ardından gelenleri merak ederek
Baharın ve yazın kovar gibi geçeceğini bilmek
Her şey sende başlıyor ve her şey sende bitiyor zannetmek
Gün özletir dünleri
Yanıdayken bile özlersin adı belli olmayan hasreti
Siyaha dönüşürken tek bir ışığa bağlanırsın, aydınlatsın diye
umutlanırsın
Her geçen gün katlanır ay, yıl olurken seni harcayacaktır...
Dünyanın yalakası olacaktır
Sen gün olmayı beceremezsin de gün sen olmayı pek bir
kivirir.
Yüzünden, kalbinden, ruhundan gidenler güne karışır
Gün, sade gözlerini bırakır...

96)

KAVUŞMAK YALAN

Şimdi sözün bittiği kadarım
Bir fincan kahvenin yanında
Yudumlarken yarınlara sakladıklarım...
Sen hangi baharsan ben ona uyardım
Yanımdaki yokluğunu
Fark etmeden az önceydi.
Unuttuklarım
Aşka karşı,
Uyumak güzeldi seninle
Gözlerindeki sözcüklerden
Anlayamadım...
Ruhunu kurtarmak için
Ya aşkı suçla yada aşka aşık olanı
Sus pus olduğuma bakma
Dudak uçlarımdan anlatamadıklarımı okumuşsun da
Ben, o yaşadığımız boşlukları dolduramamışım...
Suç hep üçüncü tekil şahıslarda
Bitmeyecek anlaşıldı
Sonu hiç olmayan aşk hikâyeleri süreceksin demek ki ömürde,
Zaten herkesi de inandırmışlar
Aşk kavuşmayı kabul etmiyor diye...

97)

RUH RENGİ

Ruhumun rengini anlatamayan cümlelerimle,
Kirpiklerim ıslanmış, buluyorum kendimi
Gözlerim kapalı, köşe başlarında,
Teselli sözcüklere sarılıyor kollarım
Islanırken yalanlarla etrafım...

Hiç, o köşeyi dönemeyen sevdamla,
Yalnız kalışlarımı çekiştiriyorum
Karanlık bir yolda demek ki,
Aşk halen bulamadı beni diyorum.
Ve ... Geriye baktığımda,
Özlem kıyılarında bir avuç deniz suyuyla boğulurum.

Düş artık rüyalarımından diye,
Her sabah kalkışlarım.
Isıtıp duruyor yüreğim yalnızlığı, çok kızıyorum.

Ufacık bir sevdaya inanan kadınım
Ezberlenmiş sayfaları okumayı unutmalıyım,
Git derken dön deyişlerime susuyorum.
Ne sevmeyi becerebildim
Ne seilmeyi bile bildim...
Dün ve hüzün hayat ağacından düşen yapraklarda saklı,
Akıllı kaderime ağlıyorum...

98)

AŞK TÜKENİR KALEM

Duygularımın tek bir sebebi olduğunu düşünürken kendimi kandırđđımı anladım.,
bir zamanlar adına AŞk dedikleri tükenir kalemin ucundaki kelimelere inanmak vardı ve silmeye gerek bile kalmadan hatıraların hatalara diziliŐini izledik.
Bizdik ama biz diye bir Şey kalmadı.
Ben diyecektim dilim sürçtü.
Her serzeniŐimde aklım sana düŐtü,
yıprandı ama artık yalnızlığı öldürdü.

99)

ANNE YÜREĞİ

- Anne olmak meleklerin mesai almış halidir...
- Yüreğin sıkıştırılmış hep bir kaygı ve korku halidir...
- Korkmakta olduğun duvarı yıkamazken evladın için tüm duvarları üfleyerek geçme halidir...
- Var olduğunu bilirsin de o içindeki taşan duyguları anlatamazsın sadece anneleri birbirlerini anladığı anne aşkı halidir...
- Kendinden önce sevmek ve bazen dünyayı görmez tavırlarınla yaşama halidir...
- Sen seversin o sevmese de olsun deme halidir...
- Affetmenin hiçbir sınırı olmaz evladı hataları dizerken, hatanın anlamını unutma halidir...
- Anne, evladının gülüşüne sevincine tüm ömrünü verebilme ve bir gözyaşı dökmesin diye karşılıksız (bu duygu anlatılamıyor) tüm dünyayı yıkabilme halidir...
- Hastalığında perişan uykusuz ve halsiz kalsa da yine de evladı için hiçbir şey yokmuş gibi hayatına devam etme halidir...
- Anne yer ile gök arası, toprak ile yağmur arası, ateş ile su arası, aşk ile hüznün arası, bilmek ve bilmemek arası tamamen hisleri ve yüreği ile hayata devam etme halidir...
- Yeteneğini birleştirip hamuru yoğurma halidir...
- Doğumdan sonraki o cennet kokusunu içine derinden çekme halidir...
- Annelik son nefesini evladı için bir saniye düşünmeden verme halidir...
- Tüm annelerin evlatlarına Dünyam deme halidir...

100)

AŞK KÜSMÜŞ SANANE

Dünden kalma aşkımın hikayesini anlatıyorum,
sanane....

sen, sen olmaktan vazgeçmişsin
gözümüz aydın,
gerçi, banane .

Bilmeni istedim adsız sevgili

Tüm o yüreğimin asfaltlarını yalayarak
aldım söz verişlerimi geri

Ve senden alırken kendimi,

Gözyaşlarım sildi tüm geçmiş

Temizledi benden seni.

Kim anlar içimde ki solmuş renkli çiçekleri ,

Galiba Senin için bu kadar hüznün duvarı yeterli

ben olmam yanında bundan sonra senli benli

Gecenin gündüzünü yaşardım

Şimdi gündüz oldu zifiri...

101)

BEN

Bazen kendime kalabalık olduğum anları bırakıp,
sustum artık derken konuşmaya küsmüşlüğüm oldu.
Tek ayağımın üstünde kendimi cezaya bıraktığım
ve sımsıkı sarılıp kalbime sen busun dediğim zamanlarda oldu.
Ama en güzeli 'bu da geçecek'' tabelasını görüp
şaşırmadan o yolu her defasında bulmaktı.

102)

DÜNYA KÜSMÜŞ

Dünya küsme bana ,
Yanıyorsun alev alev canda
Can olmuş canan a feda ,
Ey dünya küsme bana ...
Bir rüyam vardı aşkla
Aşkta senden oldu dünya.
Geçiyor hayat ömürsüz, ayak tabanındaki çamurda
Kimin izi kalmış,
Biz küsüyor muyuz sana
Anlayacaksın bir gün bizi dünya .

103)

MELEKLİ YALNIZLIK

Hüzün kapılarından tek tek geçerken öğrendim yalnız olmayı
Ve yalnızlıktan değil de o uçurumun,
kenarındaki benden korktum.
Korkularım bana bir şey olacağından değildi.
Korktum çünkü kendimden çok sevdiğim biri vardı .
Kader ve keder kanka olmuşlardı.
Onlara inat kahkahalarımı attım.
Onlar bana inat dünyamı tersine çevirdiler.
Ve geceleri saydığım yıldızları döndürmeye başladılar.
Dünya durdu...
Masum bir melek var dedim yanımda, haykırışlarımda .
Melek konuşmaya susmuştu,
Küstü dedim konuşmaya,
Çaresi bulunamayan bir kara duvardı.
Melek gülümsemesiyle sordu,
" ne kadar seviyorsun seni" cevap veremedim.
Çünkü hiçbir sınırı, süresi, zamanı yoktu.
Çünkü; çok bile anlamını yitirmişti, o bile utanmıştı ...

104)

sis

Yüreğimden düşen cümleleri toplarken
Sisli bir akşamın ardına saklamıştın
Gözlerim seni ararken, sen kendini sis sanmıştın.
Belki de yağmur olmak için hazırlanıyordun...
Hangi, yüzünü anlatsam özlemin.
Az evvel sisin içinde kayboldun,
Ardından adımlarım takip ederken korkuyordum,
Elini uzatma karışma sise diye bağıryordum.
Sisin içinde kaybolmuş boynu bükük çocuk kaldım
Son kez bir mavilik yürüsün istedim gözlerime,
Rengim, dipsiz bir kuyuya bürünmeden az evveldi.
Umut sandalım galiba sise yenik düşecekti.
Özlemin dağ olmuş sıralanırken omuzlarımda,
Bu şehrin karanlığı oluveriyordun.
Sisin içindeyken fırtına ve yağmur
yüzüme vuruyordu tokadını,
Seni yakalamaktan korkan,
Kovalamaktan yorulan ve kaçan haldeydim...
Öksüz cümlelerimin adıdır saçmalıklarım,
Ezberim bozulmuş bir acıdır diğer acıyı unutturan
Topladım tüm cesaretimi, şimdi
Sen yoksun ya, varlığının uzağını sise bıraktım .

105)

YA SONRA DEMEDEN AZ EVVEL...

Nerden yaralıysan oradan kanıyorsun
Kanın akarken canının acısına alışıyorsun
Alıştığında yeni başlıyor gibi oluyorsun.

Ya anlıyorlar seni umarsızca ya da
kınıyorlar seni tutarsızca,
Ama hepsini hayatta kabulleniyorsun zaman sonra,
Kendini ya kan kaybından kaybediyorsun ya da kazanıyorsun
Sen küsmeyi başaramadığındandır
onların kıskançlığı bilmiyorsun...

Küersen firari umudundan kara topraktır yaranın canı
Yaşamın kanamayı kestiğindendir sonun başlangıcı
Ya sonra demeden az evvel hatırlıyorsun

106

HAYAT VE SEVDİKLERİNİN ARASINDAKİ SAVRULUŞLAR

Hayatta ki hüznün eli kulağında olması ve bundan habersiz yarınları, planlayıp bekleyişlerimiz...

Hayatta her şeyin çaresi var demek mi???

Hayat alaycı kahkahasını atarken yine de sımsıkı sarılmak ve sevmek. Unutulur bir gider olması ve hiç sormadan yanı başınıza gelip dost gibi gözükmesi, bir bölümün bitmesi diğer bölümün başlaması. Bu geçişler uzun gibi gözüken kısa bir ömrün üzerinedir. Dört mevsim hikayesinin kamerasız çekimidir. Asıl gerçek yarınların hiç bitmeyecekmiş gibi gözükmesidir... Bütün umutlar bitti diye inanırken umut ucundan bir ısırık almaya izin verir, tadını aldığı umudu bırakmak istemezsin.

Mücadele verişlerinin arkasında gizli tat ,seni savururken tüm tokatları, morlukları yıkılmadığını gördükçe devamı gelen

hüsranları yarınlara bırakır... Belki de sen inandıkça ve sevdikçe daha fazla gelir üzerine, sıkıştırır seni kirli paslı karanlık odalarda, gözlerini kapattığında bile daha aydınlıktır dünya. Kendini sıkarsın yüreğin damarlarından kana karışır. Sıkışan ruhunu çıkarmak istersin de o korkmuştur yaşamaktan...

Bazen iç seslerin olur kendini suçlayan tüm suçu kendine yüklersin yargılanırken bir kaçışın çözümü kadardır dersin yada müebbet e bırakırsın ama neyi suçladığını hiç bilmeden... Herkesin kendi hikayesinin hüznüne seslenerek, derdini dövecek dertler var dersin...

Boğazında darbe izleri kalmıştır nefesi bile yutkunamazsın, birikerek tıkanır tam yutacağın yerde. Bilmediğin hiç duymadığın yada hiç görmediğin ne varsa gelir seni bulur, kaçmak isteyişlerin dünyanın ucuna bile gittiğinde sıkıntılarını yanında götüreceğini bilmenle sona erer, akıllıysan kaçışı değil çözümü ararsın kolay bazen zordan daha zor gözükür. Dönüşlerin ardında kalmış yolları sormaktır aylar yılları geçer gözlerinin etrafında çöküş izleri beliriverir, ellerini her uzattığında önüne geçilmez bir süratle kaçışlarını izlersin. Su akışını yakalamaya benzer... Ufacık bir damlanın, nefesin veya gölgenin sen, senin de bunların efendisi olduğunu anlarsın. Bir saniyenin geri gelmeyeceğini bilerek tüm hatalarını

aptal aklın ile dizer kurumasını beklersin. Soru işaretleri tarifsiz düşüncelerin, küsmelerin, duygusal boşlukların, üzüldüğüne gülecek yada hüznlenecek dostların sabrın ama her şeye rağmen anlamını asla bilemeyeceğin büyük gücün olacak. Güç, karşılıksız karşı tarafın mutluluğuna ait olacak. Adı sevgi ve emek...

Hayat her gece bir ertesi günün umut habercisi olurcasına aydınlığa doğru koşacak, anlamı çok açık; her karanlığın aydınlığı mutlaka olacak ...

Sıkıntının kapalı kapıları aralarken, açılmasını beklemesi. Ve galiba kapılar aralanırken tüm biriken gözyaşlarına dur diyememek Umut çiçeklerinin, mis kokularıyla nefesin açılacak. Derince içine çekerken ardına bakmanın anlamı tebessümlere gömülüp gizli kalacak ve unuttuğuna inandıracak .Sen ne kadar korkar ve saklanırsan o kadar yakalanırsın bunu öğreneceksin... Ömür boyu yaşamak zorunda kaldığın 'ne varsa seni yoracak kızdıracak asi yapacak sonra duyguların her gün değişime uğrayacak ama her gün teslim ,olacaksın her gün yeniden başlayacak ve her gün yarın daha iyi olacak diyeceksin. Gökkuşaağı renklerinin her gün ruhunuzu süslemesi umuduyla, tüm umutlar tükenirse diye biten cümlelerin sil tuşuna basın.

ZAMAN BİZİM

Şimdi senin zamanın,
Susalım dinleyelim kalbimizin atış seslerini
Öyle bir zaman ki ,
Hasretleri, bitirelim içimizde
Ve ... Aşkı getirelim seninle
Zamana bak hep hatırlamak üzere
Sesimizi çıkarmadan bakmak birbirimize
Öyle zevkli olur ki bak yüzüme,
İçinden geçenleri söyle .
Gözlerimin ta, içinden yüreğime doğru akan sözlerinle
Zaman geçiyor aldırmayalım .
Saniyeler geçtikçe ,
Daha çok sevelim birbirimizi zaman ki unutsun bizi
Ona da öğretelim aşkı ,
Anlatalım bizden götürdüklerini
Belki acır, belki tekrar alaycılıkla kalır,
Şimdi bizim zamanımız .

108)

AŞK SENİ VE BENİ BULURSA

Tesadüfler mi yoksa !
Gözlerin mi hayatın anlamına gelen
Her bakışın aşk diye bağırırken
Gölgelerle dolaşmak
Ya da yıldızları takip etmek
Neler saçmalıyorum
Başka bir bahara bırakılan zamanla dans
Ya müzik kesilir de ,
Dans biterse ...
Aşk seni beni bulduğu gibi kaybederse .

109)

İSTANBUL

Şimdi ki İstanbul'un insanları yeter

*Çarşısı, kalabalığından, beter
Fakirin delik ayakkabısı, zenginin değişik ayakkabısı
Neyini anlatayım İstanbul senin*

*Yazın sıcağından tozundan
Kışın ayazından buzundan
Hayır gelmez trafiğinden yolundan
Neyini anlatayım İstanbul senin*

*İhtişamını görende, gelende kanar
Sevdim seni derken, doymadan sofradan kalkar
Sımsıkı kollarının arasında sararken sevda sanar
Neyini anlatayım İstanbul senin*

*Çıkar, yalan, dedikodu hepsi içinde, bil
Malın, mülkün fiyatı pes dedirttir
Kim!! kötüden iyi, iyiden kötü belli değil
Neyini anlatayım İstanbul senin*

*EY YÜCE İSTANBUL
Bastığımız topraklarda bile şehit kanları var .
Suç sende değil şeytanda ve ona uyan insanlarda
Ne diyeyim İstanbul sana*

110)

KİMİM

Göründüğüm kadarımdır
Değer ne veriliyorsa aynı değeri benden
Üzüldüğüm kadar üzerim
Ama sevdiğimden çok severim
İşte bu yüzdendir!
Gülücüklerimin sebebi ,
Dimdik duruşlarım
Ve kırılan kalbimin kendini yenilmesi .

111)

QQQ - Sana eser gibi davrandığımda bedeli tarihi bir
Karmaşayı yaşamak ve anlamak olmamalıydı.
Ben sana HERKÜLSÜN değil HERGÜNSÜN demiştim.

QQQ – Ben her gece seni özlemek için yatıyorum
Ve her sabah seni görmek için uyanıyorum .

QQQ – Soluğu tükenmiş ömrün küllenen yüreğiydi.
Kor gibi yanarken küle dönmenin bir hikayesi
vardı elbet

112)

DÜRÜST SEN

Dürüstlük insanoğlu için değil
Aşk istiyor aşktan kaçıyor,
Para istiyor her şey para mıdır diyor
Mutluluk istiyor mutluluktan sıkılıyor
Dürüstlük elde edilemediği sürece
DÜRÜST kalıyor .

113)

QQQ – Hayat deliliklerle geçen tren yolcuğuna benzer.
Son istasyona kadar boş vermeli ve yolculuğun
Tadını ıkarmalısın. Sonunda kendi deliliğini kabul
Mutlu olmalısın. Son da bir gün bitecek.

QQQ – Sen, sen diye söylenen sözlerimde, aşkın en aciz
hali, halsizliğin en derin gücü oluyorsun...
Bir tutam sen çeken tadımın içinde gördüğüm her gün
Baştan doğan gneşim geceleri bile batmıyorsun.

114)

QQQ – Kelimelerin bittiği ve artık seni unuttuğum günler
doldu etrafımda. Sıkıldım o günlerden dn diye
beklediğim yağmur vuran pencerenin önünde ,
ama yoksun gerçekte de olmamışsın zaten .

QQQ – Sadece doğudan doğmaz aşk,
bazen batıdan da doğar,
Ve seni batırana kadar oradadır.
Batana kadar izler ve yeniden doğacağın günü bekler

115)

SONBAHARIN SON AŞKI

*Bir sonbahar hikayesiydi
Rüzgarın yüklü yalnızlığıyla birlikte,
Her yeri sarı yapraklar örtmüştü
Yalnızlığımınla bastığım adımlara eşlik ediyorlardı.
Uzun yürüyüşlerimin tek dostu olurken
Gecenin ayazı üşüttüğünde fark ediyordum
Karanlığa büründüğümü
Havada kalmış Aşk kokan sözcüklerle
Sabahı karşılıyordum .*

116)

QQQ – Şair gözünün gördüğüne değil yüreğinin hissettiğine

İnanandır.

QQQ – Özlemek dedikleri tıkanmış bacanın geri püskütmesidir

QQQ – Parayla satın alınamayan ne varsa hep onu sevdim ben

QQQ – korkarız tek dayanağımız kendimizin de bir gün
düŕeceğinden

117)

QQQ – Birilerinin sus demesi gibiydi yalnızlık

QQQ – Aşk akıldan uzak, zaman hayattan bihaber .
Yaşa, yaşayabilme kuvvetine eş dünyada

QQQ – İstanbul sağır olmuş.
Bütün tepeler sessiz çığlıkta
Kalabalığın içinde yalnız İstanbul
Eskidendi o hatırimi soranlar diye dert yanıyor.

118)

DOLUDAN BOŞ HAYAT

Hayatta yıllarımızı, dolu geçirdiğimizi düşünürken
Aslında çoğu zamanımızı,
boşa harcadığımızın, farkında varıyoruz.
Bazen yaşadıklarımız, yaşımızdan büyük olsa da
aldırmadan, ders olsun der gibi devam etmeyi biliyoruz.
Sınavlardan sonra tecrübelerle,
Dost olmayı öğreniyoruz.
Kendimizle her gün,
Çözümsüz bir direniş içerisindeyiz.

AŞKIN HALİ

Dünya'nın en güzel halini ,
Seninle çizmek vardı şimdi
En yüksek dağına tırmanıp,
En derin okyanusun derinliğini
Seninle yaşamak vardı şimdi
Dünya'nın bütün keşfedilmiş yerlerine inat
Tekrar ilk keşfeden gibi olmak vardı şimdi .
Tekrar seni yaşamak vardı şimdi .

QQQ – Ben yıldızların kaydığı saatleri bekliyorum.
Seni dilemek ve kalbimden geçenleri istemek için...

QQQ – Korkak ve yalnız olan günlüğümün hemen ortasında
Seni anlatan satırların tam yanında
Kalemim cesaret bulmak için bütün
düşüncelerim savaşıta

121)

QQQ – “Ben küçükken” diye başlayan tüm hikayelerden,
Çıkartılan tek gerçek, unutulmayan anılarımız ve
çocukluğumuzdur. Bu kadar yalanın içinde tek
doğrudur. Ve aslında biz küçükken kendimiziz...

QQQ – Uçmaya izin vermektir AŞK
Ve, uçurumdan bıraktığında kendini,
Paraşütünü unuttuğunu hatırlamaktır.

122)

QQQ – Hayat sallanan salıncak gibi
Salla gitsin diyor .

Sonra düşünün dizin kanadığında
Ben sana söylemişim diyor .

QQQ – Yansımalar siyahlaştığında gölgeleşirsin
ve aslında gölgen olduğu sürece yanında
hiç yalnız kalmazsın. Sen sadece seninlesindir.

123)

QQQ – Hayatın pembesi arasında çıkan siyahlar

Ruh kirliliği yapıyorsunuz ve en acısı da
Siz siyah olduğunuzu bilmiyorsunuz

QQQ – Hayat seni silmek için peşinden koşar.
Sen ise onun peşinden koşuyor sanırsın
“ hayatı kovalamaktan yoruldum”
diye de mırıldanırsın .
Halbuki hep o senin peşindedir.

124)

QQQ – Bir ilişki de vazgeçilmezi oynarsanız

Biliniz ki ilk vazgeçilen olursunuz

QQQ – Kalemim ne yazabilir daha fazla
Ömür tükenmiş satır uçlarına kadar anla
Yazılanı silemezken ne yazabilir ki daha

QQQ – Ayrılığın son notaları çınlıyor kulaklarımızda
Ve yalancı baharlara kanmışız.
Bilmediğimiz yollar da yolculuk yapmak için

125)

YALNIZ YAR

Bu karanlık gecelerin,

Tek dert arkadaşı ; mum ışığı
Ve içime çektiğim nefesimdir.
Sessizliği dinliyorum şimdi.
Karanlık suskun, ay suskun
Tek konuşan mum ışığım...
Az önce sokak köşesinde
Kaybettim bakışlarımı
Ve o köşede,
Bıraktım umutlarımı
Hemen yanımda
Yalnızlığım yar olurken ...

HERKESİN SEVGİLİSİ

Herkesin sevgilisi olanı sevemezsin
Sadece tatlı bir rüzgardı ,
Esti geçti dersin .
Sen onunla anı yaşadığın kadar aşksındır.
Aşk' ım kadar yalnızım dersin
Sonunda herkesin sevgilisini ,
Herkesi bırakır gidersin .

127)

QQQ – Özgürlük dedikleri , gün ışığının ,
Karanlığa dönüşmesi kadardır .
Gerisi hayatın aldatmasıdır.

QQQ – Ben insan olmaktan değil insan zalimdir dedirten
Gölgelerden utanıyorum ..

128)

QQQ – Tam da canımın acıyan yerine bastın
İzin veren de kabahat bozma keyfini,
Senin postun bozulmasın.

QQQ - Boş beyaz bir sayfaya
Yorgunsun yazıyorum
Yorguna çok anlam yüklenir diyorum
Boş sayfalarda kalsın diyorum .

QQQ – Uykumu aradım kaçta gelirsin diye ,
Beklersen çok olur
Beklemezsen dar olur dedi.
İyi geceler uykucum sen çoktan uyumuşsun.

129)

ÖĞRENMELİ

Sensizlik diye mırıldanan bir aşık olmayacağım
Şimdi olsan da bir olmasan da

Bu kadar dürüst olmak iyi bir şey değil biliyorum.
Her seferinde yalnız kalmanın darbesi ile
Hala dürüst davranıyorum,.
Zaten insanın da çok dürüst olduğunda
Geriye korkacak hiç bir şeyi kalmıyor ...
Kimileri bunu bilmiyorsa da öğrenmeli ...

130)

QQQ – Seviyorsan eğer yürekten, bir bakarsın yok olmuşsun
kendinden, farkına bile varmadan sevgi uğruna
vazgeçersin her şeyden.

QQQ – Bir sabah savruluyordu kar taneleri etrafa
Her yer bembeyaz olsun dercesine,
dondu içim sensizliğe, keşkelerde yok oldu içimde.
Huzur buldu karlı bu sabahta...

QQQ – Şaşkın yorgun üzgün ...
Poşetin içinde sıkışmış balık,
İğneyle delinmiş suyu akıyor .
Ve nefes almakta zorlaşıyor.

131)

QQQ – Bazılarına fazla değer verince kendilerini şöminenin,
önündeki kedi zannediyorlar. Halbuki bilmiyorlar
ıslanmış birer fare olduklarını ve tünellerinde
yaşamaları gerektiğini ..

QQQ – Damarıma basılınca damar tıkanması yaşıyorum
Ve yazarken de parmaklarıma kan gitmiyor.

QQQ – Kar üşütür mü hiç yalnızlığı
Bembeyaz masumiyetin aşkları
Yeryüzüne inerken kanatları
Gökyüzünü sana bırakırdı
Hayalleri yalnız kalmazdı.

132)

QQQ – Kocaman, kalabalık uçsuz bucaksız çöllerde
Yolunu kaybetmiş gibiyim
Bir sıcak bir soğuk bir gülen bir ağlayanım
Hem hastalık hem sağlık
Hem deli hem akıllı gibiyim.

QQQ – Hayatla dans ediyorsan
İçindeki müziği duymak zorundasın
Tek başına dans etmeyi de öğrenmelisin
Ve zaman tünelinin sonunda gördüğün ışık gibi
Kimseye ihtiyacın olmadığını göstermelisin

133)

QQQ – Gecedен düşen yıldızlar gördüm
Karanlıktan kayarken gülmeyi unutan

QQQ – Buraların yalnızlıkla çevrili olduğu
Yağmurun ıslanan tarafındayım.

QQQ – Her Şey kalp yanılması, yarına hiçbir Şeyim kalmaz...

QQQ – AŞk yalnızlık getirir insana
Korkarsın yalnız kalmaktan hayatında .

134)

GECE YARISI ROMANI

Bir gece yarısı romanı yazmak gelse içinden
Önce karanlığı ve yalnızlığı yazarsın
Okursun anlamazsın,

Sevilirsin, sevmezsin,
Duyarsın görmezsin,
Aklın kaçır sen peşinden gidersen
Roman sayfalar da kalır değerini bilmezsin
Gece yarısı romanı der, arşivlersin .

135)

QQQ – yalnızlık kaldı yanımda , en iyi dostum oldu.
Halimi hatırımı sordu, hiç bıkmadan usanmadan
Ve tüm hatalarımı rafa dizdi alfabetik şekilde
Sana ders olsun der gibi .

QQQ – İki yüzlü olmanın ne olduğunu bilmiyorum.
Bir türlü de öğrenemedim.
Hayatta öğretemediği için tokat vurup duruyor.
Kaşlarını çatıp yalnız kal diyor.

136)

QQQ – Oyun olsun aşkım, makara olsun hayatım
Sende şaka ol canım.
Bitsin ! acılarım.

QQQ – Arada dünyanın sesini kısacak gücün olacak
Kıskanacak dünya seni ...

QQQ - Dünyanın ucunda ki ışığın yanmayan tarafında,
kaldıkça ,yolunu kaybetmiş yorgun, yüreği
güvenmeye korkan, dili konuşmaya susan olursun.

137)

QQQ – Bazen görmezlikten geldiğimiz,
Şimdilerde bazen den pişmanlık duyabilir.

QQQ – Hak etmediğini bildiğin halde yaşadığın hayattır.
Suskunluğunun anlamını katlayarak yaşatan ...

QQQ – Sanki zamanın yakasına yapışmış ,
Sen burada bekle der gibiyiz.
Tek kaybımız anı yaşamak yerine
Anı daraltmak arada farkında olur gibiyiz.

138)

QQQ – Dışarı da yağmurun kokusu
İçeri de gözlerine rehin bir acı.
Geçer yüreğim diye haykırışlarımdan
hemen sonra derin yokluk
bırakmıyor kollarımı bağlamış .

QQQ – Aklıma geldikçe duvarların sessizliği
Boğazımda bilyeler birikip düğümleniyor .
Ya o sessizlik unutturmazsa kendini .

QQQ – Yağmurun en güzel yanıdır
Her damlasının “ seni seviyorum” sesleri
İle düşmesi yeryüzüne ...

139)

QQQ – Ben bilirim demiyorum sen bilirsin İstanbul
Nasıl tutkunum sana ve senin akşamlarına

QQQ – Yıldızsız satırların yanında ki resim
Bitmek bilmeyen dñnlerdi .
Artık ileriye kahramansız Şiirler ve
Hüzünlü harflere elveda kaldı .

QQQ - Dünyanın ucunda ki ışığın yanmayan
tarafında kaldıkça yolunu kaybetmiş ,
yorgun, yüreği güvenmeye korkan ,
dili konuşmaya susan olursun ...

140)

QQQ – Küçükken masumca korkularımız vardı.
Mesela karanlıktan korkmak gibi,
Büyüdükçe karanlığın sadece geceleri olmadığını
Öğrendik. Korku bitti .

QQQ - Hayatımda yaptıkları yanlışlardan,
ya da hissizliklerden dolayı gururumu
korumak istediğim için uzaklaştıklarım oldu .
hiç üzülmedim hatta cevabı açık?
sevmediğiniz kapı da ne işiniz vardı .

QQQ – Bugün herkes için bir şeyler yapabilirsiniz .
Ama değeriniz bilindiği kadar sizzsiniz
Yoksa anında el alem olmasını bilmelisiniz.
Kırılan kalbinize, sakın ol sen insansın demelisiniz .

141)

QQQ – Gidenler sana, umutların geleceğine haber vermek

İçindir. Sen onları denize bırak, deniz işini bilir.

QQQ – İçimde ki büyümeyecek ruha sesleniyorum. Büyümeye
Çalış artık ! Ya da çocuk ruhlu kalanlarla oyna hayatı.

QQQ – A. Ş. K
Aşkın Şaşmış Kanatları, Aptalın Şırmamış Kalbi,
Aşk Şiir Karalıyor.

142)

QQQ – İnsanın yürüdüğü yolda sadece kendi izi olmalı .

QQQ – “ Üşüyorum ısıt beni “
Her yeri soğuk bürümüş kış akşamından
Yolları kapatmış küs yüreğimden
Sadece şömineme sesleniyorum
“ Üşüyorum ısıt beni “

QQQ – Gökte delirdi sensizliğe
Demek ki bu böyleymiş
Yağmurun sevdiği adam olmak kolay değilmiş

BANANE

Aşkın burada bitti mi ?
Banane de banane
Silkinirim gidersin sallanırım gelirsin
Bulunmaz Hint misin
Keyfin bilir şehzade
Vallah istemem seni.
Banane de banane
Provasız gelmezsin
Gönül ister sevmezsin
Yalnız koyar gidersin
Banane de banane
Ateş havasız olmaz
Toprak susuz yaşamaz
Mantık seni anlamaz
Banane de banane
Buldun belanı işte
Ahlar burda bitişte
yolun sonu finişte
banane de banane
bu hayat senle geçmez
gönülsüz gönül seçmez
görünen şahit istemez
banane de banane

144-

QQQ- Aşk, hayatı süresince kendi yaşama sevincini tüketmiş
Bir adamsa eğer , o adamla bu şehrin ışıklarından
Oksijen almaya çalışma .

QQQ- Yanmış canı defalarca yakamazsın. Hayata dönüp
Sırıtarak ve ukalaca küllerini topla diyecek kadar
Güçlenirsin. Her derdi havaya kaldırıp uzaklara
Fırlatırken yürek bağıırır. ACIMİYOR Kİ ! ...

QQQ- AŞK , (bu devirde)insanın kendi kutsal düşüncelerini
Beynine kabul ettirip aradığını buldun sinyalinin
Salgılanması ve efsunlanmış bir şekilde onun peşinde
Koşması haline geldi . Ve genelde aşkı bulduğuna
İnandığında portrenin güzelliğini silmesi ve kişisel
Kodları değiştirmesi gerektiğini sandı. Tek bir kişinin
Mutluluğu ile aşk zamane ruh haline kandı.

ŞAIR OLMAK

Aşkın ulaşamadığı yer kadar kaldı kalbim
Elle tutulamayacak kadar narin
Gözle görülemeyecek kadar aralıklı nokta
Uzanamayacak kadar seviyorsun ya beni ?
İşte o anların sihri hemen bitiyor
Şairi yarı deli sananlar var ya
Onlar deliliğin ta içinde duruyor,
Her şeyi şair nasıl da güzel görüyor ve
Nasıl da yoktan var seviyor
Şair olmak öyle kolay olunmuyor
Tüm köprülerin kopan zincirlerine rağmen geçiyorsan
Ve uçurumda ayağın kaydığı anda bile,
Düşmemeyi beceriyorsan
İşte şair öyle olunuyor ...

146 –

QQQ – Ayaklarıma değen denizin durgun dalgası kadar
Yalnız ve kum tanesi kadar pervasız olduğunda
Anlarsın o hikayeyi

QQQ- önceden hikayeleri çok severim
Şimdi hikayeler beni seviyor

QQQ- Uzaklara dalmadan evveldi denizin durgun hali .
Öyle dalmışım ki derinliklerine şimdi
gözlerin gibi sevdi beni. ,

QQQ- Mutlu olmanın basit bir kuralı vardır.

Anlatılan masallara inanma diyen birine;
Eğer masalları hissediyorsan inanmalısın demektir.